

ΟΔΗΓΙΑ 2001/51/ΕΚ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 28ης Ιουνίου 2001

για τη συμπλήρωση των διατάξεων του άρθρου 26 της Σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, και ιδίως το άρθρο 61 σημείο α) και το άρθρο 63 παράγραφος 3 σημείο β),

την πρωτοβουλία της Γαλλικής Δημοκρατίας ⁽¹⁾,τη γνώμη του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου ⁽²⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Προκειμένου να καταπολεμηθεί αποτελεσματικά η λαθρομετανάστευση, είναι ουσιαστικής σημασίας όλα τα κράτη μέλη να θεσπίσουν διατάξεις για τον καθορισμό των υποχρεώσεων των μεταφορέων οι οποίοι μεταφέρουν αλλοδαπούς στο έδαφος των κρατών μελών. Επιπλέον, για να εξασφαλισθεί μεγαλύτερη αποτελεσματικότητα του στόχου αυτού, οι χρηματικές ποινές που προβλέπονται επί του παρόντος από τα κράτη μέλη για τις περιπτώσεις στις οποίες οι μεταφορείς δεν εκπληρώνουν τις οικείες υποχρεώσεις ελέγχου, θα πρέπει να εναρμονιστούν στο μέτρο του δυνατού, λαμβάνοντας υπόψη τις διαφορές στα νομικά συστήματα και τις πρακτικές μεταξύ των κρατών μελών.
- (2) Το παρόν μέτρο εντάσσεται στις γενικές διατάξεις που αποβλέπουν στον έλεγχο των μεταναστευτικών ρευμάτων και την καταπολέμηση της παράνομης μετανάστευσης.
- (3) Η εφαρμογή της παρούσας οδηγίας δεν θίγει τις δεσμεύσεις που απορρέουν από τη Σύμβαση της Γενεύης της 28ης Ιουλίου 1951, περί του καθεστώτος των προσφύγων, όπως τροποποιήθηκε από το Πρωτόκολλο της Νέας Υόρκης της 31ης Ιανουαρίου 1967.
- (4) Είναι σκόπιμο να μην θιγεί η ευχέρεια των κρατών μελών να διατηρούν ή να θεσπίζουν συμπληρωματικά μέτρα ή ποινές κατά των μεταφορέων, είτε προβλέπονται από την παρούσα οδηγία είτε όχι.
- (5) Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι, στο πλαίσιο κάθε δίωξης που ασκείται κατά των μεταφορέων και η οποία μπορεί να καταλήξει στην επιβολή ποινής, μπορεί να ασκείται αποτελεσματικά το δικαίωμα υπεράσπισης και το δικαίωμα προσβολής των αποφάσεων αυτών.
- (6) Η παρούσα οδηγία αποτελεί ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, σύμφωνα με το πρωτόκολλο για την ενσωμάτωση του εν λόγω κεκτημένου στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως ορίζεται από το παράρτημα Α της απόφασης 1999/435/ΕΚ του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1999, για τον ορισμό του κεκτημένου του Σένγκεν προκειμένου να προσδιοριστεί, δυνάμει των οικείων διατάξεων της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της

συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, η νομική βάση για κάθε μία από τις διατάξεις ή αποφάσεις που συνιστούν το κεκτημένο του Σένγκεν ⁽³⁾.

- (7) Σύμφωνα με το άρθρο 3 του πρωτοκόλλου για τη θέση του Ηνωμένου Βασιλείου και της Ιρλανδίας, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, το Ηνωμένο Βασίλειο γνωστοποίησε, με επιστολή της 25ης Οκτωβρίου 2000, ότι επιθυμεί να συμμετάσχει στην έκδοση και την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας.
- (8) Κατ' εφαρμογή του άρθρου 1 του προαναφερθέντος πρωτοκόλλου, η Ιρλανδία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας οδηγίας. Κατά συνέπεια, και με την επιφύλαξη του άρθρου 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, οι διατάξεις της παρούσας οδηγίας δεν εφαρμόζονται στην Ιρλανδία.
- (9) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου για τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση και στη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας οδηγίας και, συνεπώς, δεν δεσμεύεται από αυτή, ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της. Δεδομένου ότι η παρούσα οδηγία αποσκοπεί στην ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν κατ' εφαρμογή των διατάξεων του τίτλου IV της συνθήκης για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, η Δανία, σύμφωνα με το άρθρο 5 του προαναφερθέντος πρωτοκόλλου, θα αποφασίσει, εντός εξαμήνου από την έκδοση της παρούσας οδηγίας από το Συμβούλιο, εάν θα την εφαρμόσει στο εθνικό της δίκαιο.
- (10) Όσον αφορά τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας, η παρούσα οδηγία αποτελεί ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας που συνήφθη στις 18 Μαΐου 1999 από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης και τα δύο αυτά κράτη σχετικά με τη σύνδεση των εν λόγω χωρών προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την περαιτέρω ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ⁽⁴⁾,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

Άρθρο 1

Στόχος της παρούσας οδηγίας είναι η συμπλήρωση των διατάξεων του άρθρου 26 της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985, η οποία υπεγράφη στο Σένγκεν στις 19 Ιουνίου 1990 ⁽⁵⁾ (εφεξής αποκαλούμενη «Σύμβαση Σένγκεν») και ο καθορισμός ορισμένων όρων εφαρμογής τους.

⁽¹⁾ ΕΕ C 269 της 20.9.2000, σ. 8.⁽²⁾ Γνώμη που διατυπώθηκε στις 13 Μαρτίου 2001 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα).⁽³⁾ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 1.⁽⁴⁾ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 3.⁽⁵⁾ ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 1.

Άρθρο 2

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίζουν ότι η υποχρέωση των μεταφορέων να επαναπωθούν τους υπηκόους τρίτων χωρών, η οποία προβλέπεται από τις διατάξεις του άρθρου 26 παράγραφος 1 σημείο α) της Σύμβασης Σένγκεν, ισχύει επίσης όταν απαγορεύεται η είσοδος σε διερχόμενο υπήκοο τρίτης χώρας, εφόσον:

- α) ο μεταφορέας ο οποίος έπρεπε να τον μεταφέρει στη χώρα προορισμού του αρνείται να τον επιβιβάσει,
- β) ή οι αρχές του κράτους προορισμού έχουν απαγορεύσει την είσοδό του και τον έχουν επαναφέρει στο κράτος μέλος μέσω του οποίου διήλθε.

Άρθρο 3

Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να υποχρεώνουν τους μεταφορείς που αδυνατούν να εκτελέσουν την επιστροφή υπηκόου τρίτης χώρας στον οποίο απαγορεύεται η είσοδος, να εξεύρουν αμέσως μέσο για την περαιτέρω μεταφορά του και να αναλαμβάνουν τις σχετικές δαπάνες, ή, εάν δεν είναι δυνατή η άμεση περαιτέρω μεταφορά του, να αναλαμβάνουν τα έξοδα διαμονής και επιστροφής του εν λόγω υπηκόου τρίτης χώρας.

Άρθρο 4

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα προκειμένου να εξασφαλίζουν ότι οι εφαρμοστέες ποινές κατά των μεταφορέων δυνάμει των διατάξεων του άρθρου 26, παράγραφοι 2 και 3 της Σύμβασης Σένγκεν, είναι αποτελεσματικές, αναλογικές και αποτρεπτικές, και ότι:

- α) το ανώτατο όριο των εφαρμοστέων χρηματικών ποινών είναι τουλάχιστον 5 000 EUR ή το ισοόσο του εθνικού νομίσματος σύμφωνα με τη συναλλαγματική ισοτιμία που έχει δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα στις 10 Αυγούστου 2001, ανά μεταφερόμενο, ή
- β) το κατώτατο όριο των εν λόγω ποινών είναι τουλάχιστον 3 000 EUR ή το ισοόσο του εθνικού νομίσματος σύμφωνα με τη συναλλαγματική ισοτιμία που έχει δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα στις 10 Αυγούστου 2001, ανά μεταφερόμενο, ή
- γ) το ανώτατο όριο της κατ' αποκοπήν επιβληθείσας ποινής για κάθε παράβαση είναι τουλάχιστον 500 000 EUR ή το ισοόσο του εθνικού νομίσματος σύμφωνα με τη συναλλαγματική ισοτιμία που έχει δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα 10 Αυγούστου 2001, ανεξάρτητα από τον αριθμό των μεταφερομένων.

2. Η παράγραφος 1 δεν θίγει τις υποχρεώσεις των κρατών μελών, σε περιπτώσεις όπου υπήκοος τρίτης χώρας επιδιώκει διεθνή προστασία.

Άρθρο 5

Η παρούσα οδηγία δεν εμποδίζει τα κράτη μέλη να θεσπίζουν ή να διατηρούν έναντι των μεταφορέων οι οποίοι δεν εκπληρώνουν τις υποχρεώσεις που απορρέουν από τις διατάξεις του άρθρου 26 της Σύμβασης Σένγκεν και του άρθρου 2 της παρούσας οδηγίας, άλλα μέτρα τα οποία επισύρουν ποινές άλλου είδους, όπως η ακινητοποίηση, η κατάσχεση ή η δήμευση του μέσου μεταφοράς, ή η προσωρινή αναστολή ή η αφαίρεση της άδειας εκμετάλλευσης.

Άρθρο 6

Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε οι νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις τους να προβλέπουν για τους μεταφορείς εναντίον των οποίων ασκείται δίωξη για την επιβολή ποινών, αποτελεσματικά δικαιώματα υπεράσπισης και προσφυγής.

Άρθρο 7

1. Τα κράτη μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα για να συμμορφωθούν με την παρούσα οδηγία το αργότερο στις 10 Φεβρουαρίου 2003. Πληροφορούν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.
2. Οι διατάξεις αυτές, όταν θεσπίζονται από τα κράτη μέλη, περιέχουν αναφορά στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από την αναφορά αυτή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της αναφοράς αυτής καθορίζεται από τα κράτη μέλη.
3. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή τις βασικές διατάξεις εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπεται από την παρούσα οδηγία.

Άρθρο 8

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει 30 ημέρες μετά από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*.

Άρθρο 9

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη, σύμφωνα με τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας.

Λουξεμβούργο, 28 Ιουνίου 2001.

Για το Συμβούλιο

Ο Πρόεδρος

B. ROSENGREN